

Ensurts trencadissos

1 De què va? Una infermera traumatitzada aterra en un decrepit hospital on malviuen nens i nenes...

2 Com va? *Fràgils* és un conte pseudoinfantil per a capteniments hiposexuals, a mig camí de Blancaneus i els set nans o la Bella Dorment del bosc. O allò propi del Shakespeare més lúcid: molt soroll per no res. Si vostès són dels que no van mai a veure pel·lícules espanyoles, cap problema. Tot i que l'equip tècnic i el finançament siguin espanyols, el film ho és tant com l'estàtua de la Llibertat del port de Nova York. Jimmy Balagueró, lleidatà-català accidental, s'està fent un nom dins el subgènere del terror cosmopolita. Ben mi-

rat ve a ser una Isabel Coixet de l'ensurt *indie*. El seu estil (im)personal és previsible a matar: passadissos pèssimament il·luminats, ombres escadusseres, cops de sorolls amplificats, diàlegs escàpols –que el Jordi Galceran coguionista no ha millorat– i una galeria de malalts amb un negre futur a les espatlles, carregats de neures i secretets. Tot plegat sona a clònica imitació de directors ianquis tipus M. Night Shymalan. Per tant, Balagueró és un deixeble aplicat, artesà tímid, apocat confiter de pulcres ensurts trencadissos, torrats i cruixents.

3 I va: per a esperits impressionables, donats a perdre's entre trencaclosques pseudopoètics.

Fràgils

Director: Jaume Balagueró.

Intèrprets: Calista Flockhart, Richard Roxburgh, Elena Anaya, Gemma Jones. Espanya, 2005. 100 minuts. Lauren, Rambla, Mollerussa, Tàrraga.